

στεφανοῦ· θανεῖ γὰρ, οὐ θανοῦσα, σὺν νεκρῶ.
 ἐπεὶ σε πολλῶ μᾶλλον ἢ τα τοῦ σοφοῦ
 κακοῦ τ' Ὀδυσσέως ἄξιον τιμῶν ὄπλα. 1235

στροφῆ.

ΧΟΡΟΣ.

αἰ αἰ.

ΕΚΑΒΗ.

1235 πικρόν γ' ὄδυρμα.
 γαῖα σ', ἰὼ τέκνον, δέξεται.

ΧΟΡΟΣ.

στέναξ', ὦ μάτερ —

ἀντιστροφῆ.

ΕΚΑΒΗ.

αἰ αἰ.

ΧΟΡΟΣ.

νεκρῶν ἰαχον.

quod cum illo confert Schaeferus ad Apollon. Rhod. Schol. II. v. 866. Nostro enim loco non pariter atque in his locis vocatiuus pro nominatiuo est.

V. 1231. Vulgo θανῆ. Mox notatu dignus est aoristus οὐ θανοῦσα pro οὐ θνήσκουσα siue potius οὐ θνητὸς οὔσα. Nisi forte, commate cum Aldo deleto, οὐ θανοῦσα iungendum cum σὺν νεκρῶ, sc. "Ἐκτορι.

V. 1234. Hunc locum antistrophicum esse, significavi de Verss. Dochm. p. 377 seq. Vulgo primi tres versus vsque ad μάτερ choro tribuuntur. Sed videntur hic, vt paulo post a v. 1243. personae inverso ordine sibi respondere. Hanc rationem secutus personarum vices paululum immutavi. De fine antistrophae deinde.

Ibid. αἰ αἰ. Libri quater αἰ αἰ αἰ αἰ, quae lectio si retinebitur, αἰ totidem in antistrophā reponendum est. Statim post πικρόν addidi γ' metri causa.

V. 1235. Legitur ὦ τέκνον et versu sequente στέναξε μήτερ.

V. 1237. ἰαχον. Libri ἰαχον. Vid. supra ad v. 351.